

Nuorten Osasto

MONESSEN, PA.

Tervehdän taas Toverittaren lukijakuntaa. Sunnuntaina, elokuun 6 p. oli Ihanneliiton kokous, jossa oli paljon asioita, nim. päätettiin Mrs. Loukolan pyynnöstä mennä Daisytowniin avustamaan ohjelmasesityksessä, vaan kun ei passanut lähtöä ilman lupaa pyydettiin sunnuntai kokouksessa osaston hyväksymistä ja vaikka jotkut henkilöt panivatkin vähän vastaan, saatiin kuitenkin lupa, ja niin sitä taas mennään sunnuntaina, elokuun 20 päivä Sampon autolla. Siellä esitettiin kappale "Oikealle tielle" ja muita ohjelmaa on puhe, laulua, runoja ja kertomuksia, ja Daisytownin lapset esittivät myös ohjelmaa jota varmaankin on runsaammin kuin meillä.

Tässä kaupungissa on jo ilmestynyt kaksi halvaustaudin tapusta, joista yksi sairas on jo päässyt ikuisen lepoon ja toinen on paranemaan päin. Kyllä sitä luulis enemmänkin olevan kun viranomaiset ovat niin välinpitämättömiä. Esimerkiksi kun eräänä päivänä eräs poliisi ampui hevosen, joka jo ennen kuolemaansa oli madoissa ja jätti sen sitten enemmän kuin puoleksi päivää katukäytävälle vastapäätä kahta kauppa ja sillä kohdallaakin oli kana-kauppa. Kyllä he tarvitsisivat virvoittamista.

Täällä on ollut hyvin lämpöiset ilmat ja on ollut ankaria ukkosien ilmoituksia.

Kuulla justin tätä kirjoittaessani, että peltimylyyn paasit ovat pyytäneet miehiltä lupaa panna myllyt käyntiin lauantaina neljään iltapäivällä, että he koettavat olla kohteliaita, mutta taitaa olla muuta käyttäytymistä tämän takana. Kyllä ne porvarit ainakin osaavat.

Nyt taas alkaa näytelmäkausi ja on jo ilmoitettu yhdeksän kappaletta harjoituksen alaiseksi Lauantaina, elokuun 12 päivänä oli osaston talolla näytelmä ja konsertti-iltama, jossa esitettiin kappale "Parturit" ja Pikku Ville esilinty parturina ja laulua ja soittoa oli myöskin ja hypittiin loppuun.

Lauantaina, elokuun 26 päivänä esitettiin osaston talolla hauska kappale: "tukkijoulo".

Muutama sana vielä Ihanneliiton toiminnasta, vaikka se onkin ollut vähän lamaannuksissa niin nyt se ainakin jo on herännyt, sillä nyt rupeaa olemaan täsmällisiä harjoituksia ja kokouksia ja kappaleitakin on tilattu parikymmentä.

Sunnuntai-koulukin alkaa pian, opeuttajakin on jo valittu.

Toveruudella, ALINA S.

Erään työläistyön Naisten toiminnasta elämäkerta

Kirj. Anna Aro.
(Jatk.)

Kun Hilda oli täyttänyt yhdeksäntoista vuotta päätti hän oppia jonkun helpomman toimen sillä pienirakenteinen kun oli, oli palveleminen hänelle liian raskasta työtä. Hilda päätti mennä voinvalmistuskouluun. Mutta köyhä kun oli, ei hän tiennyt, millä päästä alkuun.

Hilda ajatteli sitäkin, että kun hän on köyhä palvelija, niin ei hän voi päästä Kallen kanssa naimisiin, ei ainakaan vielä ja sen tunteen pakoittamana hän sanoi Kallelle kerran:

—Meidän väli on kuitti. Sinun vanhempasi eivät päästä meitä yhteen, kun minä olen köyhä.

Kalle tuli kovin pahoille mielin tästä, vaikka Hilda koetti parhaansa selittää hänelle asiaa ja lohduttaa häntä. Kallen vanhemmat eivät tieneet mitään nuorten rakkausasioista.

Hildalla olisi ollut monta tilaisuutta tutustua johonkin toiseen, mutta hän aina ajatteli, että onhan sitä aikaa ja toinen seikka oli se, että Kalle oli häneen niin paljon rakastunut, että Hilda ei uskonut enään häneistä voivansa eroa.

Eräänä päivänä Hilda kirjotti kirjeen voinvalmistuskouluun ja sai vastauksen jonkun päivän kuluttua, jossa selitettiin, että hän on tervetullut kouluun, jos voi pienen summan maksaa ensimmäiseltä kuukaudelta. Hilda pisti oikein tanssiksi kirjeen luetuun, sillä mieluisin tieto se hänelle oli.

Hilda puki heti päällensä ja meni puhuttelemaan rikasta enoansa, joka asui vain pienen matkan päässä. Kun Hilda selitti asiansa enolle, niin ei eno ensiksi tahtonut suostua. Ajatteli vaan, että on turha haaskata rahaa nuorten hutiloimiseen, vanhat nälkäkäs eivät koskaan voi luottaa nuoriin, nuoret heidän mielestään ovat ja aina pysyvät hutiluksina.

Vihdoin sanoi eno:

—Jos sinä todella tahdot oppia, niin saat mennä ja minä maksan kaikki kustannukset, mutta sinun täytyy sitten maksaa se minulle takaisin kun olet oppisi käynyt ja päässyt ansaitsemaan.

Hilda lupasi vielä maksaa korotkin ja lähti kiireesti takaisin palvelupaikkaansa. Eno seisoi hetken kädet housuntaskuissa katsellen Hildan jälkeen ja ajatteli: miksikäs en auttaisi tyttöä kun hänellä kerran niin kova opinhalu on. Eno oli varma siitä, että Hilda pian oppii, jos vaan asiaksensa ottaa oppia vaikka minkälaisen ammatin.

(Jatk.)

Naisten toiminnasta

(Jatkua kuudennelta sivulta.)

saarnasivat niin, että vahto suusta tippui, että nuoret tytöt alkää menkö tuonne, siellä on laitettu teille ansa (tarkoitetaan Työn Temppeleä), tehkää kaikkenne estääksenne nuoria miehiäkin menemästä sinne ja jos ei muu auta niin pelatkaa valteilla. Minä uskon, että he ovat jo valttinsa loppuun pelanneet, koska muutamat netsyt Maarlat näyttävät siltä kuin olisivat joutuneet lyömään eteen viimeisen valttiassaan, mikäli minä korttipelistä ymmärrän.

Pitäisi vähän kertoa mitä rintamasta kuuluu, tarkoitan Toverittaren levittäjä-armeijaa, vaan koska ei ole ollut vasta kun etuvartijakahakoita, niin jätän seuraavaan kertaan, että jää tilaa "Miten Alitalon Antista tuli sosialisti" ja "Viinirypäleen mustalle tertulle".

Toveruudella, KYYNEL.

Niitä Antteja ja Terttuja voidaan laittaa vai nehteen sitä mukaa kun niiden kirjottajat niitä ehtivät tänne lähettää.—Toim.

NEW CASTLE, WASH.

En ole nähnyt milloinkaan täältä kirjoitusta Toverittareissa, vaikka olen lukenut Toveritarta siltä asti, kun se on alkanut ilmestyä. Syynä lienee se, että täällä ei ole ollut minkäänlaisia yhteispyrintöjä. Toista vuotta sitten täällä oli jonkinlainen kehitysneura, vaan sekin kuolla kupsahti elettyään vain vähäisen aikaa.

Nyt pari viikkoa sitten päätettiin perustaa tänne s. s. osasto Leo Leinon avustuksella ja jäseniksi kirjoitautui heti 16. Meillä oli osaston ensimmäinen perustava kokous viime yönä kello 2 j.p.p. jossa valittiin osastolle virkaillat kolmeksi kuukaudeksi. Kirjeenvaihtajaksi valittiin Työmiehelle tov. Frank Hill ja Toverittarelle allekirjottanut. Toverille oli valittu jo ennen tov. Elias Hyytiäinen. Muun muassa valittiin viisihenkinen huvitoimikunta, johon tuli kaksi naista ja kolme miestä, nimeltä en rupea luettelemaan.

He ovat jo hommanneet kukkailtamat elok. 19 p., että saatiin vähän rahaa, jolla ostetaan näytelmäkirjallisuutta, jotta saadaan ruvea esittämään näytöskappaleita.

Siiis heti ripeään toimintaan alusta alkaen ja toivon että meillä piisaisi innostus meidän kaikkien yhteisen asian edespäin viemiseksi. Tämä on ensimmäinen kerta, kun kirjoitan mihinkään lehteen, vaan, kun ne kerran valitsivat minut kirjeenvaihtajaksi, niin täytyy koettaa täyttää velvollisuuttani.

Jos tämä pääsee pujahtamaan lehteen, niin piirrän toistekin.

Tervehdys kaikille Toverittaren lukijoille. Toveruudella, H. K.

TACOMA, WASH.

Meillä oli itäällä taasen vilkas ompeluseuran kokous, 3 p:nä heinäkuuta.

Naiset täällä Tacomassa vaikka vaan pienenä joukkona oikein ripeään toimintaan, koska joka kokous näyttää yhä lupaavammalta.

Yksimielisesti päätettiin pitää kukkailtamat syysk. 4 p:nä illalla ompeluseuran hyväksi. Tämän mainitun iltaman yöloppuun lupasivat ompeluseuran naiset lahjoittaa leivokset ja kahvit. Kukkia on tilaus tuoda kukka haluaa. Kukat sekä leivokset oikeuttavat sisäänpääsyn. Naiset, jotka tyhjin käsin tulevat on maksettava 25c ovrirahaa. Muistaakseni oli päätös, että miehet pääsevät vapaasti tällä kerralla, jalka vaan muistavat sitten taasen huutaa kukat hintoihin. Siis en kyllä epäilekään, sillä se on nähty jo monasti ennenkin, miten uhravaiksi miestoverit ovat täällä olleet. Sitten saatte makeat kahvit kotitekoisten leivosten kanssa juoda palkkioksi. Miten makealta se emäntien kahvi taas sitten maistuu, sitenpä nähdään?

Yhteistä ohjelmaa tulee myöskin olemaan naisilta ja miehiltä.

Heinäkuun 30 p:nä Suomalain kentiäjuhliissa käydessäni satuin tapaamaan toveri Leinon. Kysyin, että minkätäkä ei hän ollut tilaisuudessa tulla puhumaan 16 p:nä heinäkuuta s. s. osaston haalille. Tov. Leino kertoi minulle lähettäneensä Tacomaan ilmoituksen tulostaan jo viikkoa ennen, että se olisi pitänyt ehtiä siksi ajossa, että oisimme ehtineet antaa vastauksen, jos haluamme tai ei. Missä sitten lie vilpynyt? Hän sanoi odottaneensa viimeiseen asti meiltä vastausta. Tov. Leino pyysi minun tästä ilmoittamaan täältä, sekä lupasi tilaisuuden varmasti korvata tulevaisuudessa.

Kohtalon kourissa. Toveritar Fiina LESKET JA VANHAT PIJAT HUOMATKAA!

Emännöitsijän paikka avoinna. Paikkasopimuksista saadaan puhua kirjeellisesti osoitteella John Koski, Canoe, B.C., Canada.

Minkä nuorena oppii, sen vanhana taitaa

Kaija on taas salirauden uhrina. On ollut jo petin omana useita päiviä ja tulee leikkattavaksi kasvannaisen takia lähi viikolla. Ei ole monia viikkoja kun hänen täytyi olla työstä pois pitkän aikaa jalkansa nyrjättämisen takia. Tämmöiset ovat firsmukset tekevät tosi-sosialisteja. Fiina Kaija onkin ollut aina väsymätön uhramaan voimansa yhteiseksi hyväksi. Toivon, että toveritar Kaija ei masennu kärsimyksissään, vaan yhä lujana ja taistelulintoisena terveytensä takaisin saatua on keskuudessamme. Siinä toivotaan!

Toverin heinäkuun 30 p. numerossa "Tulu" antaa meille nälkköille varoituksia. Minun ymmärtäkseni ei tällaiset asiat kuulu osaston kirjuriin tehtäväksi? — Vaan kiitoksia paljon, ei se tee pienintäkään vaikutusta, sillä se on häneltä jo niin tuttua entisestään. Me nälkköset, vaikka emme omakaan, niin "korkeaa kehitystasetta" emme myöskään ole siitä tietääkseni pöyhistelleet. — Mutta tie on auki. Sanotaan runossa: —

"Herättää naiset, unesta pitkistä, vuossatoja nukkuneet ootte — on jo aika nousta! Aamun koi jo taivaalta sarastaa.

Ei' enään uinuos yössä, kun jo päivästä onnustus on — vaan kiiruhda, riennä jo rintamaan, rivihin orjien maan — sua odottaa taistelu tulimin. —

Pois velttous mielestä! Ei' enään uinuos turhuuden yössä, et halvempi miestä oo, se laulu on vauhaa univirtä.

Vaan sullakin osasi on, kun vaadit ja itse käyt taistelun innoin. Ole uljas, urhoikas! Taistele puolesta vapauden, niin osasi sanovat silloin! —

Seuraava ompeluseuran kokous on Noora F. Jacobsonin asunnolla, elok. 24 p:nä, 6645 Puget Sound, So. Tacoma.

Kaikki, jotka haluavat tilata Toveritarta sekä uudistaa tilauksia, antakaa minulle tietää, sillä en tiedä täällä kaikkien asuntoja. Kyllä minä koetan olla ympärillä sen kuin mahdollista. Toveritar on huvittava seura-toveri. Siitä saa aina lisää intoa ja tarmoa sekä myös kehitystä, etenkin me "alemmalla kehitystasolla" olevat naiset. Kunhan vaan Selma-täti aina väsymättömänä meille sitä johtaa. Toveruudella, MARIA WUORI.

SO. PORCUPINE, ONT., CAN.

Täältä "South Endistä" ei ole näkynyt pitkäin aikaan rivikkään minkään puolelehdien palstoilla. Etäimppänä olevat saattavat siis huulla, että täällä jo nukutaan ikuisia unta. Nukuuta täällä kylläkään ei ole, mutta on kaikki pidetty omina tietoina, eikä ole kukaan mitään maailmalle "juorunut".

Osastollamme oli työkokous heinäkuun 30 p., jolloin oli taas hetkestä aikaa jäseniä enemmän koolla. Sillä vaikka osastossamme on 85 jäsentä, niin kokous on täynnä jättää joskus pitämättäkin, kun ei ole saapuneet jäseniä senkään vertaan, että olisi saatu edes päätösvaltainen kokous pitää.

Onhan se häpiä kun kerran meillä on näinkin suuri lukumäärä jäseniä osastossamme, että niin on käynyt. Kokouksessa keskusteltiin mm. siitä, miten saataisiin jäsenet paremmin innostamaan ja käymään kokouksissa. Huvitoimikunnan kokoukset ovat olleet yhtä laimeita.

Huvitoimikunnan toimintaa päätettiin laajentaa siten, että nyt kuuluu jokainen osaston jäsen huvitoimikuntaan ja on oikeutettua äänestämään sen kokouksissa. Koetetaanpa nyt pitää huoli, että uusi yritys onnistuisi, saapumalla haallille joka keski-viikko-itta huvitoimikunnan kokoukseen!

Toivottavasti nyt kun tulee syys-pimeät ja kylmät talvi-illat, koetoverillisesti yhdessä, kukaan pitämättä itseään liian hyvänä toimii.

(Jatk. 8:lla sivulla)